lemisen pettust ei tetta. Om ka essi ammetimehhi, kea kiik kaupa läbbikaewa, et hääd kaupa halwaga ei sa seggatus. Sest kui kauplemisen õigust es saas tettus, sis wõera ma kaupmehhe es saas ennamb Rija linaga kauplema, nink se olles linale nink male sures kahjus. Mõnnikõrd om sääl ka jubba kaibust tõstetu, et külla rahwas linnakaubaga pettust teggewa, nink sepärrast omma rigi üllemba kõwwa käske andnu petjide pärrast.

Tõisen paigan, Jakkabi kerriko platsin, saat ka ütte illosat suurt maija näggema. Se om Liiwlandima mõisnikuide majja ehk Ritterhaus. Sääl piddawa mõisniko nõwwo ma nink tallopojjade hääs nink saatwa säält omme palwid nink nõwwo armoliko Keisri herrale, et temma omma kinnitust nink lubba mannu-annas. Sääl om mõnni helde mees ka tallorahwa eest mõnd hääd sõnna kõnnelnu nink nõwwo piddanu, et temma saisus saas parrandetus. Usso minno, armas küllamees, ehk ma kül siin laiembat selletust ei wõi anda, et sen majjan sai se parremb priusse saisus walmistedus, mes 36 ajjastaja eest Liiwlandi-ma tallorahwale sai antus.

Wast näet ka pea kesset lina ütte wastset kenna nink suurt majja, mes om ni sure kulluga ehhitetu, et üts akken wast ennamb massap, kui kuk so majja. Sedda majja kutsutas Pöörse. Tan kogguwa pea eggal päiwal sure nink wäiko kaupmehhe nink sünnitawa ja kinnitawa kaupa, nink saap sääl mõnnikõrd ütte tunniga ennamb rahha wõetus nink massetus, kui sinna keigel ello eal nätta saat. Kül om meestele sis ka walget tarwis, nink tetti sepärrast ka neid kõrgid illosid aknid majjale, kon ni paljo saatuhhanda rubla päle leppitas, nink es kaeta temma ehhitamise man, kas paar küllimitto ruublid ennamb kullo.

Ent Kalendri lehhe lõppewa otsa, kui ma tahhas sinno waimun eggaütte majja ette wia, mes tähhelepannemise wäärt om, et ma sulle temma tarwidust nink tullu selletas. Mõnda wõi minna sulle wast weel eddispäide selletada. Siski kae weel kesset Lossi platsi kõrget kiwwi tulpa, Engel wõimuse wannikuga otsan. Taad tulpa om üllesäetu se wõimuse mälletuses, mes Jummal 1812 ajjastajal meie Keisri herrale and Pranzuse ülle — nink tahhame lota, et pea tõist wõimuse tulpa wõip üllessäeda, kui meie sõawäggi om jõudnu wainlast meie rigi pirist wäljaajjada.

Nink nüüd Jummalaga jätmises kaegem weel ütskõrd kirriwat innemiste hulka. Kae, kuis na kiik rühkwa nink jooskwa, murretsewa nink henda waiwawa ello üllespiddamise, wai lusti wai ammeti täütmise pärrast. Sääl ajjap hantwärgimees omma tööd, sääl jälle kaupmees omma kauplemist; siin sõidap tobtre tõbbitside päle, siin jälle rühhip mees omma kohtoammeti töle; sesamma ulitsa pääl käüp üts omma rõemo nink lusti pärra, — tõine waiwalise töie — se lewwap omma leiba nink tennap Jummalat, — nink tõine lewwap wast omma hukkatust sõame murrega; sesamma te pääl tullep üts tõisele wasta: rõemsa kolilats, ke ello päle henda walmistap, nink kõhn wannamees, ke pea saap ilmaladet Jummalaga jätma. Nink 80 ehk 100 ajjastaja pärrast om muld neid kiki katnu nink keake ennamb ei mälleta ei neide murret, ei ka neide rõemo, nink mõnni nimmi ennege saap weel õnnistamisen mälletetus se hä pärrast, mes ta omma töga kaasinnemisile om saatnu. Nätse! sepärrast näütwa innemiste hulgast kõrge torni kui sõrme taiwa pole, et meie ärra es ünnetas, et meil kigil om säetu ütskõrd koolda, nink et meie mitmasuggutsen ellomurren kigeennambest sedda murretas, et kui kella